

עמ"ת 177/05/15 - מדינת ישראל נגד ב מ ח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

01 מאי 2015

עמ"ת 177-05-15 מדינת ישראל נ' ח (עציר)

בפני כב' השופט גד גדעון
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ב מ ח (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד רות מלכה

המשיב וב"כ עו"ד שלום פניאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע (כב' השופט יואב עטר) מיום 29.4.15 במסגרתו הורה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח ערבים, תוך חיוב להפקיד ערבויות צד ג' ופקדון בסך ₪ 7000

כתב האישום מייחס למשיב עבירות אלימות כלפי רעייתו, שתי עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות, שלוש עבירות איומים, שלוש עבירות היזק בזדון וכן עבירת מעשה פזיזות ורשלנות באש.

נטען בין היתר כי ביום 20.4.15 בשעת לילה, תקף את המתלוננת באגרוף וניסה לבעוט בה, וכתוצאה מכך גרם לחבלות ברגליה ובפניה. במעמד זה איים "אני אוכל לך את המוח בכפית", והוסיף ואיים כי אם תזמין משטרה יהיה זה סופה. בהמשך גרם נזק לפיאה נוכרית של המתלוננת בכך שהצית אותה באמצעות נר, ולאחר מכן איים לקרוע את כל בגדיה.

בהמשך, לאחר שהמתלוננת עזבה את הדירה ויצאה לחצר, הוסיף המשיב ואיים על המתלוננת כי תיכנס מיד הביתה שאחרת יהיה זה סופה. המשיב יצא אל המתלוננת ואז נמלטה והמתינה אצל שכנתה עד הגעת המשטרה.

כן נטען בכתב האישום כי כחודשיים וחצי עובר לארוע האמור לעיל תקף המשיב את המתלוננת באגרופים בראשה ובפניה ובעט בכל חלקי גופה, כאשר לטענת המתלוננת היא היתה הרה בעת שתקף אותה המשיב, וכתוצאה מהאלימות שהפעיל כלפיה נגרמו לה דימומים. כן טענה, כי כעבור מס' ימים הסתיים ההריון, בשבוע ה-7.

בכתב האישום מוזכרים 2 מקרים נוספים שארעו מס' חודשים קודם לכן, כאשר בארוע אחד ניפץ המשיב את הטלפון הנייד של המתלוננת, ובארוע אחר ניפץ את מכשיר האיפד שלה.

המשיב נעדר עבר פלילי, והינו סופר סת"ם במקצועו.

אין מחלוקת לענין קיום ראיות לכאורה להוכחת האמור בכתב האישום, הגם שב"כ המשיב הדגיש כי הטענות לענין הריונה של המתלוננת במהלך ארוע התקיפה האמור בסעיף 10 לכתב האישום, לא הוכח ולו לכאורה בכל ראיה חיצונית והטענה לענין זה נשענת על עדות המתלוננת בלבד, כמו גם הטענה להפסקת ההריון.

יורא, כי האישום נשען לא רק על גרסתה המפורטת של המתלוננת בהודעותיה אלא גם על הקלטה שתיעדה חלק מהארוע האחרון, לרבות דבריה של המתלוננת במהלך תקיפתה לכאורה ע"י המשיב, התומכים בגרסתה ועל פני הדברים אפשר שהם בגדר אמרת קורבן עבירת אלימות תוך כדי ביצוע עבירה.

כן מצויה בתיק אמרתו של בנם הקטין של המשיב והמתלוננת, אשר היה עד ראייה לחלק מהארועים, ומאמת את טענות המתלוננת ביחס לארועים בהם נכח.

אין חולק על קיומה של עילת מעצר סטוטורית נוכח האלימות המיוחסת למשיב, והעובדה כי המתלוננת הינה רעייתו. לענין זה יוסף, כי בדברי המתלוננת מפרטת היא מעשי אלימות נוספים שעשה כלפיה המשיב בעבר ואשר לא נכללו בכתב האישום, חלקם בשל התיישנותם עובר להגשת כתב האישום, ואחרים - בשל שיקולי העוררת.

כן טענה המתלוננת כי המשיב מרבה לשתות אלכוהול.

בימ"ש קמא בחן את החלופה שהוצעה - מעצר בית בביתו של אחי המשיב, בכפר חב"ד, יישוב המרוחק למעלה משעה נסיעה מבית המשיב והמתלוננת, בפיקוח אחיו של המשיב, אחותו וזוג חברים.

בימ"ש קמא מצא את הערבים מהימנים ורציניים, וסבר כי יוכלו לבצע את משימת הפיקוח כנדרש.

ביהמ"ש הורה כאמור גם על הפקדה ערובה כספית וערבויות צד ג' גבוהות.

ב"כ העוררת טענה במסגרת הערר כי במקרה זה נכון היה להקדים ולקבל תסקיר מעצר קודם קבלת החלטה סופית בבקשה. לסברתה, חומרת האלימות של המשיב, בשילוב האיומים, השימוש באש ועל רקע האלימות הקודמת כאמור בגרסת המתלוננת, והשימוש הנטען באלכוהול, מגבירים מאוד את מסוכנותו של המשיב ומחייבים בחינה מדוקדקת של החלופה, כמו גם של רמת המסוכנות של המשיב.

ב"כ המשיב סבור כי אין להתערב בהחלטת בימ"ש קמא, אשר פעל כמצוות החוק ובחן חלופה שהוצעה לו. הסנגור הדגיש כי ביהמ"ש התרשם בעיניו מן הערבים המוצעים, וחקר אותם חקירה מפורטת.

כן הדגיש את העובדה שאין למשיב הרשעות וכי הוא עובד ומתפרנס כסופר סת"ם ומקיים אורח חיים נורמטיבי.

לאחר ששקלתי את הטענות סבורני כי נכון לקבל את הערר ולהורות על קבלת תסקיר מעצר, תוך מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

יש ליתן משקל רב הן לחומרת האלימות ולנסיבות ביצוע העבירות (לכאורה) המפורטות בכתב האישום, הן לחומרת האיומים שהשמיע המשיב לכאורה כלפי המתלוננת סמוך לאחר שתקף אותה עפ"י טענתה, הן לשימוש באש אשר גם אם לא כוון לפגוע בגופה של המתלוננת הרי אין ספק שהיתה לו משמעות מאיימת, והן לעובדה שכתב האישום מתאר שתי עבירות אלימות גופנית קשות, בנוסף לעבירות של היזק לרכוש אשר כוונתו באופן מובהק לרכושה של המתלוננת.

הגם שהדברים לא פורטו בכתב האישום, יש ליתן משקל לארועי האלימות הנוספים אותם מתארת המתלוננת בהודעתה, למקרים בהם ביזה אותה המשיב והשפיל אותה כעולה מדבריה, ויש ליתן משקל גם לכך שחלק מהמעשים בוצעו לכאורה בנוכחות ילדי בני הזוג.

כן יש ליתן משקל לטענת המתלוננת לפיה המשיב מרבה לצרוך אלכוהול, גם אם שתיית האלכוהול לא נקשרה לארועים האמורים בכתב האישום.

כל אלה מקימים על פני הדברים מסוכנות לכאורית ממשיית מצד המשיב וחשש כי יבקש לפגוע במתלוננת בעתיד.

מסוכנות לכאורית זו יש לבחון בכלים מקצועיים, על מנת לוודא את רמתה ואת האפשרות למזערה בחלופה הולמת.

הגם שהדבר לא נטען במסגרת הערר, סבורני כי יש ליתן משקל גם לחשש מפני השפעה על עדים אם ישוחרר המשיב, והדברים מכוונים הן לענין המתלוננת והן לענין בנם הקטין של המשיב והמתלוננת - ע.ת. 3.

לפיכך, יש מקום לקבל תסקיר מעצר ולקבל החלטה סופית בבקשה לאחר העיון בו.

הערר מתקבל איפוא.

מעצרו של המשיב מוארך עד החלטה אחרת.

שירות המבחן יערוך תסקיר מעצר אשר במסגרתו יבחן את מסוכנותו הלכאורית של המשיב, את טיב החלופה שהוצעה והתאמתה למסוכנותו הלכאורית של המשיב.

שירות המבחן יתן דעתו לאפשרות למנוע השפעה על עדי התביעה באמצעות החלופה המוצעת.

התסקיר יוגש עד יום 25.5.15.

בימ"ש קמא יקבע דיון לאחר קבלת תסקיר בהתאם.

תשומת לב שב"ס כי המשיב מצוי כעת במעצר עד החלטה אחרת, ויש להחזיקו בהתאם, כאשר לטענת סנגורו הוא מוחזק כעת באגף של עצורי ימים ויש להעבירו לאגף המתאים.

המשיב יובא בהקדם האפשרי לבדיקת רופא על מנת לוודא שהוא מקבל את הטיפול הרפואי הנחוץ לו, בין היתר למחלת דלקת המפרקים.

ניתנה והודעה היום י"ב אייר תשע"ה, 01/05/2015 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט